

N° 2
apr 2020

Y
P
R
I
A
N
A
YPRIANA

Tempo Ypriana

1920 - 2020

1960 :||: Harmonie Ypriana op uitstap naar aanleiding van haar 40-jarig bestaan.

Een jubileum vieren betekent dat een vereniging meerdere generaties overwonnen heeft. We kijken terug naar een mooi verleden, genieten van vandaag, maar kijken ook vooruit naar de jonge opkomende generatie die meeschrijft aan de toekomst.

Toen Ypriana en Ons Kramikkels iets meer dan tien jaar geleden de handen in elkaar sloegen was dit een bevestiging dat aandacht voor de jeugd binnen de vzw heel belangrijk is. Om ook de allerkleinsten een kans te geven in groep te musiceren werd in 2014 het lepers KinderOrkest opgericht. Deze twee peilers, Ons Kramikkels en het lepers KinderOrkest, moeten binnen de vzw een stevige basis garanderen voor de toekomst.

Het is fantastisch om te zien dat ook jonge muzikanten tijd, energie en goesting vinden om samen muziek te spelen ... Was dit trouwens niet één van de redenen waarom Ypriana na de oorlog werd opgericht? Binnen de hedendaagse vrijetijdsbesteding is het

echter niet altijd evident om jongeren samen te brengen om te musiceren. Doorheen de voorbije decennia is het naschoolse aanbod enorm uitgebreid, en we hebben het dan nog niet eens gehad over de ontwikkelingen op vlak van multimedia en games. Toch kiezen nog veel jongeren er voor om een instrument te leren bespelen. Als harmonie moeten we dan ook telkens opnieuw de uitdaging aangaan om deze jongeren te blijven boeien.

Hierbij differentiëren we ons graag van de andere verenigingen die hun pad kruisen.

We investeren in onze vereniging niet enkel in het brengen van kwaliteitsvolle muziek, maar er wordt even sterk geïnvesteerd in het smeden van een hechte vriendengroep. Dit realiseren we door het organiseren van diverse groepsactiviteiten, waaronder het jaarlijkse kamp. We laten de jongeren ook participeren in de leiding of in één van de vele werkgroepen, zodat ze ook een stem hebben in de werking van onze vereniging.

Het samengaan van jong en oud binnen een vereniging maakt de fundamenten alleen maar sterker. Laat onze vzw, met name IKO, Ons Kramikkels, Ypriana, De Brasserie en zijn trommelkorpsen hiervan een voorbeeld zijn. Net als bij de beste gezelschapsspelen kunnen alle muzikanten van 9 tot 99 meespelen, en het aantal medespelers is hierbij onbeperkt. De toekomst is verzekerd!

Kris Vangheluwe
Voorzitter Ons Kramikkels / lepers
KinderOrkest

YPRIANAMARS toen en nu

Ypriana is een orkest van tradities. Eén van die tradities is dat telkens dezelfde mars weerklinkt wanneer het orkest de Menenpoort verlaat na het opluisteren van een herdenkingsplechtigheid. Enkele stappen ver in de Menenstraat klinkt het tromgeroffel en zet het orkest in met de Yprianamars van Guy Duijck. Dit herkenbare geluid zit ongetwijfeld in het collectieve oor van veel leperlingen, al zijn ze zich daar misschien niet van bewust. Ook wanneer tijdens de Kattenstoet het Belfort in zicht komt roept de dirigent steevast: "Nummer 1", waarop alle muzikanten in hun marsboekje naar de eerste pagina bladeren om hun mars te laten klinken. Niet dat de meeste muzikanten deze pagina nog nodig hebben, want ze kennen de muziek als de binnenzak van hun uniformvest.

De historische YPRIANAmars werd in 2012 opgenomen voor de cd 'Het ritme van de stad'. In 2020 zal voor het eerst een nieuwe mars weerklinken: YPRIANA2020. Peter Leroy, dirigent van Ons Kramikkels, trombonist bij Ypriana en componist, schreef een nieuwe mars naar aanleiding van het jubileum, met voor de muzikale fijnproevers enkele goed verstopte knipogen naar de originele YPRIANAmars. Zo is er ook een grote solo voor het trommelkorps, en zijn enkele melodieën geïnspireerd op thema's van de oorspronkelijke mars. Beide Yprianamarsen krijgen nu voor de komende jaren een prominente plaats in het marsboekje. Absoluut een (witte) pluim op de kepie van Peter Leroy met wie we in dit nummer ook in gesprek gaan.

Klaas Coulembier

/ colofon

Magazine n.a.v. 100-jarig bestaan van Koninklijke Harmonie Ypriana v.u.: Klaas Coulembier

redactie:
Klaas Coulembier, Goedele Thoma,
Frederik Leroy, Björn De Kock,
Gilbert Ossieur, Kris Vangheluwe,
Stefanie Coulembier, Peter Lacante

eindredactie:
Peter Lacante

fotografie:
eigen archief, Ilse Vandamme,
Westhoek Verbeeldt, Stadsarchief

druk:
Lowyck - Oostende

/ fa nmail van onze i do len

Doorheen de jaren deelden we al vele keren het podium met tal van artiesten. Telkens is dit een unieke ervaring voor ons, maar zeker ook voor de artiesten zelf.

Veelal treden zij op met hun eigen muzikanten, maar de muzikale ruggensteun van een 80-koppig orkest bezorgt menig artiest eveneens kippenvel.

De lijst met artiesten die we (soms al een paar keer) mochten begeleiden is te lang om op te sommen, maar van deze namen heeft u zeker al gehoord: Els De Schepper, Kommil Foo, Luc De Vos, Thé Lau, Yevgueni, Patrick Riguelle, Flip Kowlier, Raymond van het Groenewoud, Bart Herman, Willem Vermandere, Liesbeth List, Mathias Sercu, Free Souffriau, DAAU, Geena Lisa, Ozark Henry en Peter Koelewijn.

Wannes Cappelle behoort ook tot deze club waar we fier op zijn. Hem niet aan het woord laten was geen optie, vandaar deze getuigenis van Wannes over Ypriana: "In januari 2015 had ik voor het eerst de eer om met Ypriana het podium te delen tijdens 'Ypres, as we remember', een muzikale voorstelling in het kader van het culturele oorlogsherdenkingsproject Gone West. Naast Patrick Riguelle, Willem Vermandere en Luka Bloom mocht ook ik enkele liedjes brengen, die speciaal voor de harmonie gearrangeerd werden. Het was een unieke ervaring. Ik heb wel vaker het gevoel gehad dat

mijn band me vleugels geeft op het podium, maar de ervaring van een orkest van tachtig man dat achter je zit te blazen had ik nog maar zelden mogen beleven. De magie die ontstaat wanneer zoveel mensen samen muziek maken, is onbeschrijfelijk. Het was inspirerend om te zien hoe dirigent Nico Logghe de harmonie steeds weer uitdaagde om nóg beter te doen. Het smaakte naar meer. Onze wegen kruisten opnieuw toen we op initiatief van Herwig Reynaert, co-auteur van het boek 'Olympiërs in Flanders Fields', een avondvullende voorstelling maakten. We gingen er zelfs mee op tour. Het feit alleen al dat een kleine honderd agenda's vrij moeten gehouden worden om een concert te spelen, maakt zo'n avond al erg bijzonder. Ik ben daarom erg dankbaar voor de energie en toewijding die Ypriana heeft gestoken in het laten arrangeren en instuderen van mijn liedjes en in het organiseren van de concerten. Dat we in de toekomst nog vaak samen op de planken mogen staan!"

In de eerste editie van 'Tempo Ypriana' kon u al lezen over het rijke verleden van Ypriana vanaf de oprichting tot aan de Tweede Wereldoorlog. Dit tweede nummer belicht de geschiedenis van na de Tweede Wereldoorlog tot het jaar 1970. Deze florissante periode omvat een boeiende historie die dankzij de archivarissen nauwkeurig werd bijgehouden voor de komende generaties. Wie een bezoek brengt aan het leperse stadsarchief kan met eigen ogen zien hoe rijk gevuld en goed bewaard de collectie van Ypriana is. Uiteraard kan niet alles vermeld worden in deze editie en zijn we genooddaakt ons te beperken tot enkele hoogtepunten.

||: De Koninklijke Harmonie Ypriana in de Boterstraat, met zicht op het Gerechtshof.

Ypriana net na de Tweede Wereldoorlog

Het hoeft geen betoog dat de Tweede Wereldoorlog roet gooide in het eten van de harmonie. Alle activiteiten binnen de vereniging werden noodgedwongen stopgezet, alsof op elke partituur een generale pauze stond. Vóór de Tweede Wereldoorlog had de muziekvereniging een gemengd koor, een symfonisch orkest en een harmonie in haar schoot. Het koor verdween echter na enkele jaren. De Symphonie Ypriana werd helaas ontbonden na de Tweede Wereldoorlog en bijgevolg bleef enkel de harmonie nog bestaan. Op 7 september 1944, daags na de bevrijding van Leper, zochten de Yprianisten elkaar op voor een feestelijke optocht door de leperse straten met Ypriana op kop. Etienne Tanghe kon zich nog levendig herinneren dat zijn vriend Arfeuille laat op de avond met 'een stuk in zijn kraag' de Last Post blies onder de Menenpoort. De activiteiten volgden elkaar in een snel tempo op en de harmonie kende een tot dan ongeëvenaarde bloeiperiode. Ypriana oogstte succes bij muziekkenners door haar

modern en gedurfd repertoire en mocht zich in 1947 zelfs verheugen in de persoonlijke gelukwensen van de Franse president Vincent Auriol. Diverse radioconcerten in Brussel en Kortrijk en een optreden naar aanleiding van Expo '58 zorgden voor ongeziene muzikale hoogtepunten.

Ypriana, een vaste waarde binnen de Kattenstoet

6 maart 1955: de eerste officiële Kattenstoet in Leper trekt eropuit. In een brief van het stadsbestuur, gedateerd op 13 december 1954, kreeg de harmonie duidelijke instructies over de te spelen liederen: "Gezien wij (het stadsbestuur) weten dat Uw uitvoeringen steeds van het beste gehalte zijn, zijn wij overtuigd dat dit nogmaals het geval zal zijn voor de komende Kattenstoet." Naast 'Het Reuzelied', 'Zeg kwezelke wilde gij dansen' en 'Dan mag de beiaard spelen', stond ook nog 'Het Kattenlied' op het programma. Het leperse stadsbestuur kan sindsdien altijd een beroep doen op de harmonie voor het opluisteren van de Kattenstoet.

Deel 2: (1945-1970)

||: Harmonie Ypriana tijdens de eerste officiële Kattenstoet op 6 maart 1955

||: Voorstelling van de nieuwe gala-uniformen op 15 november 1959

In 1967 mocht de harmonie de Kattenstoet voor de eerste keer openen. Ondanks de feeststemming eindigde deze dag voor Ypriana in mineur. Albert Denolf, bestuurslid, trommelaar en kleermaker van de gala-uniformen van Ypriana overleed tijdens de stoet aan een hartinfarct. Zijn bidprentje vermeldt: "De stad stond in feesttooi. Eens te meer zou Albert met zijn vrienden van de 'Ypriana' de optocht medemaken. Misschien voelde hij zich vermoeid, maar de plicht riep. Albert zou er zijn! Helaas, niets liet toch vermoeden dat God hem zou roepen op dit ogenblik. Als een soldaat op het veld van eer, midden zijn vrienden."

Een nieuwe wind door Ypriana

In oktober 1959 nam Ypriana voor de eerste maal deel aan het provinciaal tornooi te Menen. De harmonie trad aan in eerste afdeling en promoveerde meteen naar uitmuntendheid. Het is niet duidelijk of de harmonie toen al haar nagelnieuw gala-uniform droeg, maar het leperse publiek moest nog zeker een maand wachten om de nieuwe kostuums te aanschouwen. Naast het uniform waren de witte pluimen, het tijgervel voor de grote trom en de nieuwe banieren voor de trommelaars gesmaakte nieuwkomers. In datzelfde jaar ontstond binnen de vereniging de "Tyroler Dorpsfanfare", die

met haar amusementsmuziek een tegenwicht bood aan de meer ernstige kwaliteitsconcerten en stijlvolle parades die de Harmonie Ypriana te bieden had.

1960, Ypriana wordt 'Koninklijk'

Op 12 april 1960 kreeg de Harmonie Ypriana van ridder Pierre van Outryve d'Ydewalle, gouverneur van West-Vlaanderen, de toelating om de titel "Koninklijk" te dragen. Het verkrijgen van deze titel werd op zondag 14 augustus uitvoerig gevierd. De feestelijke dag begon met een eucharistieviering in de Sint-Maartenskerk, een mis opgedragen aan de leperse oorlogsslachtoffers en gewezen erevoorzitter Aimé Gruwez die op 7 februari 1960 was overleden. Na de eucharistieviering legde voorzitter William Grimmelprez een bloemenkrans neer bij het Monument voor de leperse gesneuvelden.

Vier dirigenten en vier voorzitters tussen 1944 en 1970

Wie het Yprianalokaal al eens een bezoekje bracht, vroeg zich wellicht af wie geportretteerd wordt in de inkomhal. Zeven voorzitters en acht dirigenten houden alles nauwlettend 'in het oog'. De harmonie kende in de periode van 1944 tot 1970, een tijdspanne van 26 jaar, maar liefst vier dirigenten. Joseph Hanniken nam in 1953 het dirigeerstokje over van François Deridder, waarna Hanniken het op zijn beurt in 1963 doorgaf aan Guy Duijck. Na drie jaar hield Guy Duijck, componist van de Yprianamars, het voor bekeken en vanaf dan stond toenmalig directeur van de leperse Muziekacademie Henri Van den Broeck voor het orkest.

Naast vier dirigenten tellen we gedurende die periode evenveel voorzitters. Aimé Gruwez gaf in 1945 de voorzittersfakkel door aan Paul Snoeck, die overleed op 13 december 1949.

Deel 2: (1945-1970)

||: Guy Duijck dirigeert Ypriana tijdens haar winterconcert in 1960.

William Grimmelprez nam de taak over tot 1953 en werd op zijn beurt opgevolgd door Ignace Robyn die de harmonie maar liefst 25 jaar lang voorzat.

YPRIANA, mars met klaroenen en trommels

In zijn korte periode als dirigent schreef Guy Duijck de mars 'YPRIANA'. Hoewel de mars al ettelijke jaren in het marsboekje steekt, is het originele manuscript helaas nergens te bespeuren in de huidige bibliotheek van Ypriana. De bibliotheek heeft enkel een kopie van deze feestmars. De leperlingen kregen de compositie voor het eerst te horen op 18 maart 1965 en deze werd meteen op stevig applaus en bisgeroep onthaald. De harmonie was het publiek graag ter wille en zette nogmaals in. Een journalist schreef over de nieuws mars: "Dit nummer heeft een zeer originele inzet waarbij de trommels en de klaroenen tegen elkaar uitgespeeld worden. De verdere uitwerking van de mars is meer volgens het klassiek patroon van een fikse stapmars tussen de klaroengedeelten en de zachtere orkestpassages. We menen Guy Duijck van harte te mogen feliciteren met deze creatie."

Christine Devos, eerste vrouw binnen harmonie Ypriana

Eerlijkheidshalve moet vermeld worden dat bovenstaande titel niet voor 100% klopt. Begin de zestiger jaren beschikte Ypriana over een mascotte. De kleine Hilda Vanderhaeghe liep op straatoptredens voor het orkest met een trommeltje in haar zij. Als wij dit even buiten beschouwing laten, was Ypriana tot 27 februari 1968 uitsluitend een mannenwereld. Toenmalig dirigent Henri Van den Broeck had Beethovens 'Egmont Overture' op de pupiter gezet. Eén probleem... de harmonie beschikte niet over een hoboïst. Gelukkig speelde Christine Devos, de dochter van de archivaris en penningmeester Jozef Devos, reeds zes maanden hobo en er werd een speciale bestuursvergadering ingelegd om de eerste vrouwelijke muzikant toe te laten tot de harmonie. Dirigent Henri Van den Broeck zei: "Luister, ik wil een hobo in het orkest en het is mij om het even of het een jongen of een meisje is." De knoop werd doorgehakt en Christine mocht als eerste meisje beginnen bij Ypriana. Op dinsdagnamiddag kreeg Christine les bij dirigent en directeur Henri Van den Broeck in

de muziekacademie. Hij begeleidde haar op de piano en nam de partituur door die 's avonds in de repetitie op haar pupiter kwam te staan. Ze trok samen met haar vader - weliswaar met lood in de schoenen - naar haar eerste repetitie. Hoe zou het mannenbastion reageren op een vijftienjarige puber? Wel, het viel best goed mee. De oudere muzikanten probeerden haar op haar gemak te stellen en moedigden haar aan waar nodig. Ze herinnert zich dat er een enorme discipline heerste. Babbelen tijdens de repetitie was not done. Er was een zekere hiërarchie met veel respect voor de "chef" en de oudere garde. Uiteindelijk was Ypriana een ideale voorbereiding op het Conservatorium waar ze ook als enige meisje in de hoboklas zat. Christine Devos werd later dirigente van de Jeugdharmonie Ypriana en leerkracht hobo aan de muziekacademies van Ieper, Poperinge en Menen. Ze kijkt terug op een mooie leerrijke periode binnen Ypriana.

In de decennia die volgden na de Tweede Wereldoorlog kende Ypriana duidelijk een periode van bloei: nieuwe leden stroomden toe, tradities werden ingezet, een nagelnieuwe eigen mars pronkte op de pupiter en Ypriana mocht zich 'Koninklijk' noemen. De toekomst zag er veelbelovend uit. De volgende editie belicht de geschiedenis van 1970 tot 1992 en daaruit zal blijken dat Ypriana ook moeilijkere jaren heeft gekend.

Een stuk over mijn stokpaardje: stokken.

KLETS!... BOEM! De dirigent legt de repetitie onmiddellijk stil, zijn ogen gericht op het doelwit achteraan het orkest. Alle muzikanten draaien simultaan hun hoofd, zoekend naar de schuldige. Gedachten als 'Hoe is dat nu mogelijk?' en 'Hoe moeilijk kan het zijn?' vliegen door de repetitieruimte.

De zondebok staat met een rood aangelopen gezicht en open mond te wachten op de uitbrander die hij op zijn rekening zal mogen schrijven. Nochtans had hij het zeer goed bedoeld. Na het bespelen van de triangel had hij precies drie tellen om de cymbalen te nemen en de slag van zijn leven te geven. Maar die cymbalen waren zo zwaar en hoe kon hij nu weten dat de dirigent nog net ervoor iets ging vertragen?

Iedere percussionist die al wat ervaring heeft met het musiceren in een orkest herkent deze situatie. In een harmonieorkest dat voor de rest enkel uit blazers bestaat is percussie, of slagwerk, nu eenmaal het buitenbeentje. Het arsenaal aan verschillende te bespelen instrumenten is immens en je speelt altijd solo! Bovendien zijn de meeste percussie-instrumenten zeer direct van klank, in tegenstelling tot strijken en blaasinstrumenten. Je krijgt met andere woorden maar één kans! Een lange noot zachtjes inzetten is niet mogelijk. Om die ene slag samen met de andere instrumenten te geven is het dus erop of ernaast. Vaak is de truc eigenlijk die ene slag net iets te laat te geven. Waarmee we niet bedoelen dat blazers altijd te laat inzetten... toch niet in Ypiriana...alhoewel...

Dit alles zorgt ervoor dat percussie eigenlijk één van de meest onderschatte instrumentgroepen is. Ook omdat niet alle instrumenten van de percussiefamilie even bekend zijn. Als leerkracht percussie aan Dé Academie in Leper krijg ik ieder jaar tijdens de opendeurdag

in mijn klas mensen over de vloer die denken dat de slagwerklessen alleen maar bestaan uit drummen en trommelen, 'erop kloppen' dus. En altijd zit er wel een zelfverklaarde kenner tussen die beweert dat de beste drummers geen noten moeten kunnen lezen. "Maar mijnheer, je gaat me nu toch niet vertellen dat mijn kind noten moet kennen om hier een beetje te komen trommelen?". Tot je dan even toont dat je ook met vier stokken prachtige melodieën met begeleiding kunt spelen op de

marimba. Ooit sprak een moeder mij aan om uit te leggen dat haar zoontje percussie wou leren maar niet mocht van haar omdat hij eerst een écht instrument moest leren. Ik viel bijna van mijn stoel toen ik dat hoorde...

||: Björn De Kock aan het 'slag'werk

Maar alle gekheid op een trommelstokje...

De mens is altijd al gebeten geweest door slagwerk. Vanaf het moment dat een Neanderthaler op het idee kwam met een tak op een holle boomstam te slaan tot het moment waarop de Turken bedachten de vijand de stuipen op het lijf te jagen met een grote trom, altijd is de mens gefascineerd geweest door slagwerk. Percussie spelen is ook een visuele ervaring; er komen vaak vele grote bewegingen aan te pas en dat maakt het ook beklijvend. Dat merk je duidelijk als jonge aspirant-leerlingen onze percussieklas bezoeken. Je moet weten dat onze klas echt bomvol staat met instrumenten: een heel arsenaal aan blinkende trommels, cymbalen en meer van dat moois. Het aantal keer dat er dan 'ooh' en 'wauw' gezegd wordt wanneer die jonge gastjes met open mond de klas binnen stappen is dan ook niet te tellen. De ervaring heeft mij al geleerd zoveel mogelijk stokken te verbergen als er bezoek is, anders wordt het direct één grote herrie in de klas. En geloof me, het zijn niet

alleen de kinderen die het voelen kriebelen om eens lekker op alle instrumenten te slaan. Wanneer je eenmaal de smaak te pakken hebt, laat het je nooit meer los!

Zo goed als alle leerlingen die zich inschrijven zijn ook echt gedreven om al die verschillende percussie-instrumenten te leren bespelen. In andere instrumentklassen gebeurt het wel eens dat de leerkracht opgezadeld zit met een leerling die onder lichte dwang van de ouders dit of dat instrument moet leren bespelen. Zoiets komen wij nooit tegen in onze slagwerkklas!

Steekt de hoge decibelproductie geen stokken in de wielen?

Er is wel één grote hindernis te nemen vooraleer je slagwerk begint te studeren: hoe voorkom je problemen met de burens? En geloof me, als een nieuwe leerling samen met zijn ouders in mijn klas staat, zijn de vraagtekens rond het hoofd van de ouders minstens even groot als de schittering in de ogen van de kleine leerling. Gelukkig bestaan er hiervoor tegenwoordig oplossingen zoals een elektronisch drumstel. Bij

een dergelijk drumstel worden de trommels en cymbalen vervangen door rubberen exemplaren, 'pads' genaamd, die op hun beurt bij aanraking een elektronisch signaal doorsturen naar een drummodule waarop je dan een hoofdtelefoon aansluit. Op die manier hoor je geen burens omdat het drumgeluid enkel in de hoofdtelefoon te horen is. Het speelgevoel is echter nog altijd niet hetzelfde als bij een akoestisch drumstel, maar daar zal de buurman niet wakker van liggen.

Dat er in het laatste decennium elektronische versies van onder andere het drumstel en de xylofoon ontworpen werden, is eigenlijk helemaal niet verwonderlijk. Percussie-instrumenten zijn instrumenten die nog constant evolueren. Ieder jaar komt er wel nog een nieuw instrument(je) op de markt of zorgt de technologische vooruitgang voor nieuwe ideeën. Dat maakt het ook juist zo uniek en interessant om al die instrumenten te leren bespelen. Die hoeveelheid verschillende instrumenten zorgt ervoor dat wij

als leerkrachten percussie ook een andere aanpak moeten hanteren tijdens het lesgeven. Het is immers onmogelijk voor de leerling om alle instrumenten thuis te studeren. Stel je voor dat we zouden eisen dat de leerlingen alle instrumenten ook thuis voor handen zouden hebben; financieel en logistiek is dat niet echt realistisch. Dus moet de leerling de kans krijgen ook tijdens de les te studeren. Om dit te realiseren zonder dat de leerlingen elkaar storen, gebruiken we die elektronische instrumenten of laten we de leerlingen met heel zachte stokken spelen.

Al van je stokken geblazen?

Een goed gevulde stokentas, dat is voor de percussionist zijn dierbaarste bezit. Het grenst aan het bizarre hoeveel verschillende soorten stokken er bestaan.

Sowieso heb je al verschillende stokken nodig voor de diverse slaginstrumenten. Een instrument bespelen met verkeerde stokken kan altijd schade tot gevolg hebben. Zo zijn er naast de overbekende trommelstokken ook nog stokken met vilt omwonden, stokken met touw omwonden, stokken met een kop in kurk of plastic, enzovoort. Maar iedere categorie is dan nog eens onderverdeeld in hardere en zachtere exemplaren waardoor je eigenlijk nooit genoeg stokken kunt hebben.

Naast die verscheidenheid aan instrumenten en natuurlijke fascinatie voor percussie waar ik het eerder over had, is er volgens mij nog een reden waarom muzikanten voor dit instrument kiezen: je kunt er ook alle kanten mee uit. In bijna alle genres van muziek die in de wereld te vinden zijn, is er wel iets van slagwerk aanwezig. Als iemand dus beslist om percussie te gaan studeren kan hij of zij in principe nog alle kanten uit. Iedereen begint met het op de juiste manier leren vasthouden van de stokken, maar

zoekt vervolgens tijdens de vele jaren opleiding zijn eigen weg in het instrumentarium. Of je er nu van droomt als metaldrummer een heel stadion te doen vollopen, in een bruine kroeg aan de slag wil als jazzdrummer, van het strakke militaristische van een showkorps of drumband houdt, of in een harmonieorkest zoals Ypriana wil spelen, je behoort sowieso tot de grote familie van de percussionisten.

En we spreken af: de volgende keer dat je naar een concert komt van ons geliefde orkest en je merkt dat die jongen met zijn cymbalen net iets vroeger speelt dan de rest van de muzikanten, denk dan bij jezelf: "Tiens, al die blazers speelden nu toch wel een beetje te laat op de tel..."

Björn De Kock, percussionist, muzikleerkracht, bastubaspeler en hanteert ook het dirigeerstokje.

/ Ons Kramikkels - Gesiedenis

In 1923 werd in Vlamertinge de harmonie De Vlaamse Vrienden opgericht. In de loop van de jaren zeventig kende de muziekvereniging bloedarmoede. Heel wat muzikanten van het eerste uur verlieten op hogere leeftijd de maatschappij.

In de tachtiger jaren daarentegen keerde het tij en onder impuls van een nieuwe voorzitter Johan Thorrez kende de harmonie een ongeziene bloei. Luc Soen nam de dirigerestok over en weldra sloten jonge muzikanten uit groot leper zich aan. Deze jongeren die allen een gedegen muziekopleiding volgden aan de stedelijke muziekacademie van leper, vormden weldra een hechte vriendenkring. De harmonie werd omgedoopt tot Concertband Vlamertinge, gezien deze hoofdzakelijk concorderende optredens op het oog had, en straatoptredens naar het achterplan verdrong.

Teneinde jonge muzikanten in opleiding zo vroeg mogelijk te kunnen rekruteren, werd binnen de schoot van de concertband het jeugdensemble Ons Kramikkels opgericht.

Ons Kramikkels staat voor zoete broodjes en betekende dat deze jonge, speelse kinderen nog moesten "gekneed" worden tot echte muzikanten. Na hun kunde te hebben bewezen schoven zij door naar de Concertband.

Nadat de dirigent van de Concertband dichter bij huis ging dirigeren, brak voor het korps een moeilijke tijd aan. Het bleek steeds moeilijker om het muzikale niveau van de band op een hoog peil te behouden mede door een moeizamere instroom van nieuwe muzikanten.

Het opsplitsen van de muziekvereniging in een concertband en een jeugdensemble bleek steeds minder opportuun. Uiteindelijk werd besloten om terug te vallen op de jeugdharmonie Ons Kramikkels waar heel wat muzikanten van de concertband zich bij aansloten.

Ondertussen had de KH Ypriana haar tweede adem gevonden en ontwikkelde zich onder de leiding van dirigent Nico Logghe opnieuw tot een bloeiende en succesvolle harmonie.

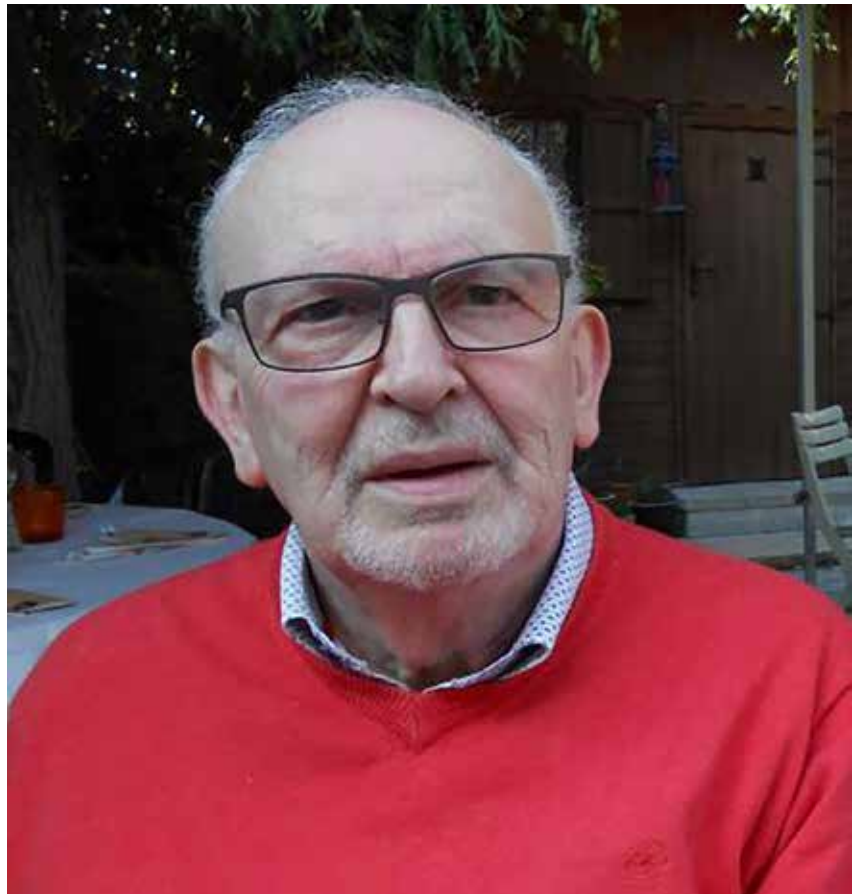
Toen Nele Ryde in 2008 besliste om het dirigerestokje neer te leggen moesten Ons Kramikkels op zoek naar nieuwe mogelijkheden. Er volgden enkele gesprekken met de KH Ypriana en deze wierpen hun vruchten af. De Jeugdharmonie Ypriana en Ons Kramikkels smolten samen om onder de leiding van Peter Leroy hun muzikale talenten bot te vieren. Muzikanten die voldoende ervaring hebben opgedaan in de jeugdharmonie kunnen dan desgewenst doorstromen naar de 'grote' harmonie de KH Ypriana. Deze boeiende samenwerking tussen de beide muziekverenigingen is een meerwaarde voor beide korpsen en voor de musicerende jongeren van de regio.

Gilbert Ossieur

/ *la*ment for the *fa*llen

Onze archivaris Jozef overleed op 16 januari laatstleden na een moedige strijd tegen kanker. Hij had ons jubileumjaar nog heel graag meegemaakt.

Eind vorig jaar legde hij nog de programmaboekjes, posters en flyers van ons Eindejaarsconcert klaar om naar het archief te brengen. Hij klasseerde nog de laatste documenten van 2019 om het jubileumjaar met een schone lei te beginnen. Veel Yprianisten kenden Jozef als een stille en vriendelijke man die aanwezig was bij elke gelegenheid die belangrijk is voor de vereniging: nieuwjaarsreceptie, uitstappen, concerten, algemene vergadering, persvoorstelling en zo veel meer. Zijn fototoestel was zijn onafscheidelijke metgezel, en de talrijke foto's die hij maakte zullen tot in de eeuwigheid bewaard worden in het archief en op de site van Westhoek.be. Aan zijn Yprianavrienden stuurde hij op Facebook telkens een persoonlijke verjaardagwens met bijpassende foto, tekening of tekst. Hij kwam ook graag naar het lokaal tijdens de repetitie om er aan de toog te babbelen met onze vaste barmannen Freddy en Carlos.

||: Jozef Coulebmbier

Toen de vorige archivaris, Jef Soen, om gezondheidsredenen wilde stoppen ging toenmalig voorzitter Hendrik Cherchye op zoek naar een opvolger. Jozef, die een neef is van Hendrik, ging toen met pensioen en de taak van archivaris zou een ideale bezigheid zijn. Jozef was al vertrouwd met het stadsarchief omdat hij al opzoeken gedaan had over zijn familiegeschiedenis. Hendrik bracht Jozef een bezoek om hem te vragen deze taak op zich te nemen, en niet veel later kreeg Jozef tal van dozen gevuld met plakboeken en materiaal. Jozef kon onmiddellijk aan de slag, hierbij aangemoedigd door zijn dochter en schoonzoon die beiden muzikant zijn in de harmonie.

Hij introduceerde de moderne technologie in het archief van Ypriana en begon met de digitalisering van de documenten en foto's. Hij organiseerde voor iedereen die interesse had een rondleiding in het stadsarchief met de stadsarchivaris als gids. Hij ploos de kranten uit op zoek naar artikels over Ypriana of de muzikanten en bewaarde ook de foto's die de muzikanten op Facebook of de WhatsApp hadden gezet.

Dit alles deed hij met hart en ziel. Hij was super fier om archivaris te zijn van deze fantastische vereniging.

Omwille van gezondheidsredenen had hij onze voorzitter Klaas al aangesproken met de mededeling dat hij het kalmer aan wou doen. Eén van de mooiste momenten in zijn laatste dagen was het bezoek van Klaas en Marlies, onze secretaris, in het ziekenhuis om hem te bedanken voor zijn jarenlange inzet en om hem het eerste exemplaar van dit magazine te overhandigen. Zijn laatste wil was dat er een opvolger zou gevonden worden met voldoende vrije tijd om deze taak goed aan te pakken en met evenveel passie.

Stéphanie Coulebmbier

Net zoals muziek zijn beelden universeel. Foto's brengen ons dan wel niet de muziek van vroeger, maar ze zijn wel een blijvende herinnering.

Op 15 november 1959 vierde de Harmonie Ypiana haar Sint-Ceciliafeest. Het was meteen ook de eerste keer dat de muzikanten hun gloednieuw gala-uniform mochten aantrekken. Vooral de witte pluimen op de kepies vielen op, de drager van de grote trom had een tijgervel om en er waren mooie fanions voor de trommelaars.

Op zondag 14 augustus 1960 vierde de Harmonie Ypiana haar 70-jarig bestaan en het feit dat de Harmonie in april 1960 de toestemming kreeg om de titel 'Koninklijk' te dragen. Op de Grote Markt mocht de harmonie vijf tenortrommels in ontvangst nemen, geschonken door de Ieperse bevolking.

Nadat de Harmonie haar nieuwe tenortrommels in ontvangst had genomen volgde een parade door de Ieperse straten, en werd op het Vandenpeereboomplein een mooie Y gevormd.

Op 7 februari 1960 stierf de geliefde voorzitter Aimé Gruwey. Over het Ieper van na de Eerste wereldoorlog kan men de geschiedenis van Ieper niet schrijven zonder zijn naam ergens te vermelden. Hij was betrokken bij de Ieperse handelsfoor, de oorlogsinvaliden, Ieper Stadium, de muziekacademie en hij was de grote bezieler van de harmonie Ypriana. Tevens was hij drager van verscheidene eretekens en officier in de Leopold II orde. Hij werd door een massa vrienden naar zijn laatste rustplaats begeleid.

Naar aanleiding van het halfvastenbal richtte de Harmonie Ypriana in 1959 de Tyroler Dorpsfanfare op. Deze foto werd genomen tijdens de kermis in het voorjaar. De fanfare trekt hier door de D' Hondtstraat.

KAPEL van de ARME KLAREN
geliefd repetitielokaal van K. H. Ypriana

ontstaan in 1920 te Ieper en onverwacht van ons heengegaan
op 18 januari 2020 in de Appelstraat 2 te Ieper

Gewezen kapel bij het klooster van de Arme Klaren (1920-1989)
Gewezen repetitielokaal van K. H. Ypriana (1989-2011)
Gewezen kunstelier van Anton Art (2011-2020)

De uitvaartplechtigheid vindt plaats op **18 januari 2020** in besloten kring.

Aansluitend volgt de wederopbouw door Huize Zonnelied.

Voor een laatste moment bij de kapel bent u welkom de Appelstraat 2,
maandag tot en met zondag, elke dag van zonsopgang tot zonsondergang.

Zoon van
geestelijke vader Hendrik Cherchye

Liefhebbende vader van
alle muzikanten van K. H. Ypriana
alle sympathisanten van K. H. Ypriana

Correspondentieadres:
Ypriana-familie - Pensenstraatje 3 - 8900 Ieper

Dierbaar repetitielokaal

In 1989 kwam je in ons midden en onmiddellijk hebben we jou in ons hart gesloten. Je geestelijke vader Hendrik zorgde dat we bij jou de warmte en gezelligheid vonden waar we naar zochten. Bij jou konden we namelijk zijn wie we waren, met een lach en soms een traan. Je hebt onze prachtige muziek aanhoord, maar af en toe weerklonk er al eens een valse noot. Je was er altijd toen we repeteerden, toen we bij jou feestten, toen we soms zelfs bij jou bleven overnachten. Je was er altijd voor ons en daar zijn we je dankbaar voor.

In 2011 hebben we afscheid van je genomen. Het was geen 'vaarwel', maar wel een 'tot ziens'. We wisten dat je bij de kunstvereniging in goede handen zou zijn. Daarom konden we met een gerust hart nieuw onderdak vinden in het Pensenstraatje.

Hoewel je een eenvoudige kapel was, doorstond je al onze avonturen, belevenissen, feestjes, nachtelijke uitspattingen en talloze repetities met de nodige grandeur.

We bedanken je voor je eenvoud, trouwe steun en luisterend oor.

*Het ga je goed in je nieuwe leven.
De Ypriana-familie*

/ in gesprek met...

...Peter Leroy

Peter Leroy werd op 8 april 1982 in Ieper geboren en bracht daar het overgrote deel van zijn jeugd door. Zijn middelbare studies voltooide hij in het Sint-Vincentiuscollege, en nadien trok hij naar het Koninklijk Conservatorium in Gent om er zijn meestergraad Trombone te behalen.

Momenteel is hij als muzikaleerkracht verbonden aan dé Academie Ieper, en dirigeert hij "Ons Kramikkels" en het orkest van het VTI Ieper, "De Kerels".

Hij is eveneens componist, arrangeur en medeoprichter van muziekuitgeverij "Ypress Digital Music Editions".

Als er daarnaast nog tijd overblijft, kan je hem als freelance trombonist aan het werk horen. Zo speelde hij onder andere al mee in het Nationaal Orkest van België, het Symfonieorkest Vlaanderen, Brussels Philharmonic, kamerorkest Chapelle de Lorraine, Collegium Instrumentale Brugense en het Orkest der Lage Landen.

**Wat heb je het liefst Peter?
leper of Torhout?**

Mijn gezinsleven is in Torhout, maar mijn sociaal leven ligt vooral in Ieper.

Dirigeren of componeren?

Goh, (denkt lang na). Het is een verschillende stiel wel. Bij het dirigeren heb je contact met mensen en dat sociale aspect is voor mij wel belangrijk. In het componeren kan je dan weer je eigen inspiratie kwijt. Het summum is wel dat je een orkest kan dirigeren dat je eigen muziek speelt.

Dronken of nuchter?

(lacht). Nuchter!

Tenortrombone of bastrombone?

Tenortrombone. Ik speel ook graag bastrombone, maar mijn eerste keuze lag vroeger bij tenortrombone.

Pita of frieten?

Pita

**Een solowerk mogen spelen met
een toporkest, of een toporkest
mogen dirigeren?**

(twijfelt). Ik heb al redelijk wat solo's mogen spelen met toporkesten, maar de London Philharmonic Orchestra zou ik wel eens willen dirigeren. Ik speelde ooit eens onder de leiding van Ennio Morricone en dat is wel een ervaring die ik nog eens zou willen meemaken. Of wat ik ook nog eens graag zou doen is een orkest dirigeren dat de muziek inspeelt voor een film, met muziek van Hans Zimmer bijvoorbeeld.

**Bierfeesten München of
wijnfeesten Bernkastel?**

Wijnfeesten Bernkastel. De bierfeesten zijn veel te druk.

**Welk moment in Ypriana is jou het
meest bij gebleven?**

Er zijn zoveel hoogtepunten geweest, maar de reis naar Tsjechië is mij altijd bij gebleven omdat het de eerste keer was dat mijn broer Frederik en ik weg mochten zonder

onze ouders. Samen met vrienden op reis gaan is uiteraard heel leuk, maar als ik er bij stil sta, waren alle concertreizen eigenlijk formidabel. Als ik er eentje opnieuw zou mogen doen zou het die naar Avignon zijn.

**Welke momenten vond je de
beste met "Ons Kramikkels"?**

Elk jaar spelen we mooie concerten in Vlamertinge en persoonlijk vind ik de kampen altijd een hoogtepunt. Er hangt een ongelooflijke familiesfeer in dat orkest en er waait een heerlijke familiale gezellige wind waar ik me zeer goed bij voel.

**Door wie of wat laat jij je
inspireren bij het componeren?**

Dat hoeft soms niet veel te zijn. Soms komt een melodie vanzelf in je hoofd. Op bepaalde momenten vloeien ze er uit maar op andere momenten zit je aan je computer en lukt het niet om een noot op papier te krijgen. Dan moet je het even laten rusten en komt het later gewoon terug.

Ik laat vooral het gevoel van het moment spreken. Bijvoorbeeld toen mijn schoonmoeder overleed brandde ik een kaarsje voor haar en was ik in gedachten bij haar, en toen hoorde ik plots een melodie die ik zeker ooit nog zal verwerken tot een compositie.

Welk werk zou je graag nog eens terugzien liggen op de pupiter in Ypriana?

Toccata Festiva van Jan Van der Roost! We zaten met de jeugdharmonie een tijdje in een 'Jan Van der Roost' fase met werken zoals Olympica en A Highland Rhapsody. We hebben toen een hele tijd geen Jan Van der Roost meer gespeeld, maar die Toccata Festiva is een enorm onderschat werk. Met dissonanten en zo zit dat werk ingenieus in elkaar. Tune van Johan Evenepoel was ook een mooi werk. 'Tunne' noemde Nico Logghe het altijd. We hebben dat werk nog gespeeld als inspelwerk op een toernooi in Hooglede.

Naar welke componist(en) kijk je zelf op?

Wel Jan Van der Roost dus, maar ook Johan de Meij, Thomas Doss en Bert Appermont zijn mijn voorbeelden.

Ook onze eigenste Klaas Coulebier creëert een nieuw genre dat ik ongelooflijk chique vind. Hij slaagt er in om elk instrument anders aan te wenden, en maakt moeilijkere muziek zonder clichés. Als ik componeer gebruik ik vaker cliché-matige thema's.

Wat zou je graag nog met "Ons Kramikkels" realiseren?

Ik zou graag eens met de hele Yprianafamilie een gezamenlijk werk brengen op een concert. Met IKO, de jeugdharmonie, het trommelkorps én de grote harmonie. Bijvoorbeeld de Yprianamars spelen met iedereen op het podium van het Perron.

Waarvan krijg je kippenvel?

Toen ik met het Nationaal Orkest van België op het podium zat tijdens de Koningin Elisabethwedstrijd had ik vaak kippenvel. Ik herinner me bijvoorbeeld een lijvige pianiste die bijna de piano kapot ramde tijdens het derde pianoconcerto van Rachmaninov maar er ook in slaagde om alle kleuren die een piano rijk is uit het instrument te toveren tijdens haar optreden.

Ik speelde ook mee tijdens het optreden met Ennio Morricone in het Sportpaleis in Antwerpen. Toen de sopraan inviel tijdens 'Once Upon A Time in The West' kreeg ik haast tranen in de ogen van ontroering. Precies een droom waarin je op dat moment bent terecht gekomen.

Als je zou kunnen kiezen waar je zou wonen, waar zou dat zijn en waarom?

In Zuid-Frankrijk zou ik graag rentenieren, liefst in de buurt van Avignon. Het gejaagd bestaan bij ons is ongelooflijk. Mijn schoonbroer woont in één van de drukste steden van Hongarije, en telkens hij terug naar België komt krijgt hij bijna stress omdat we hier heel erg prestatiegericht zijn.

Amateurmuziek leeft nog steeds. Daar ben je wellicht blij om, of heb je toch bedenkingen?

Het verenigingsleven blijft gelukkig nog groeien en bloeien. Jonge mensen beseffen wel dat wanneer ze een muziekinstrument aanleren in de muziekschool, ze dan best ook instappen in een orkest. In de muziekschool leer je vooral de technische kant van je instrument kennen, maar samen muziek spelen leer je eigenlijk pas in een harmonie of een fanfare.

Er was enkele jaren geleden een terugval in het aantal inschrijvingen, maar ondertussen zijn er weer meer en meer jonge mensen die muziek leren. In "Ons Kramikkels" ontstaan vaak blijvende vriendschappen. Zowel de muziek als de vriendschappen zijn belangrijk. Het muzikale aspect en het sociale aspect moet ook ruimschoots aan bod komen om mensen aan te zetten te blijven musiceren. Als leraar moedig ik ook mijn leerlingen aan om telkens door te bijten. Ik vertel hen vaak verhalen over mijn ervaringen zodat ze horen welke leuke momenten ze kunnen meemaken als ze blijven musiceren, en zich inzetten in een muziekvereniging.

Ik moet ook wel toegeven dat je merkt dat de vele ontspanningsmogelijkheden die er tegenwoordig zijn zoals sportclubs bijvoorbeeld wel wat concurrentie vormen voor muziekverenigingen. Jongeren zijn verplicht om keuzes te maken uit tientallen activiteiten waar ze aan kunnen deelnemen.

Wat wens je Ypriana nog toe voor de komende honderd jaar?

Vooraf bezig blijven op hetzelfde elan! Ik hoop dat er nog veel legendarische concertreizen bijkomen. Ik hoop dat we kunnen blijven rekenen op de toestroom van lokaal talent, en ik zie daar een belangrijke rol voor dé Academie weg gelegd. Dat we een voorbeeld kunnen zijn voor vele orkesten, dat wens ik Ypriana toe!

||: Jan Ghesquière in actie

Jan Ghesquière studeerde af op klarinet aan de muziekschool in 1996 en werd lid van de jeugdharmonie Ypriana om zo actief klarinet te kunnen blijven spelen. In 2003 hing hij zijn klarinet aan de spreekwoordelijke haak en koos voor zijn andere grote muziekliefde: de gitaar.

Wat is je leukste herinnering aan Ypriana?

“Ik vond het fijn dat er een heel ontspannen sfeer hing in het repetitielokaal, maar dat er van het begin tot het einde van de eigenlijke repetitie echt wel geconcentreerd gewerkt werd. De kwaliteit van de muzikale uitvoering was een prioriteit. Ik heb indertijd in een aantal andere harmonieorkesten gespeeld en dat was daar niet altijd zo. De stukken waren bovendien een uitdaging en lagen mij wel.”

Welk muziekstuk, of met welke artiest speelde je het liefst?

“De titels van de stukken zijn allemaal weg, behalve eentje genaamd Backdraft, een arrangement van de filmmuziek van de gelijknamige film,

gecomponeerd door Hans Zimmer. Ik weet wel nog dat er regelmatig iets van Jan Van der Roost en Piet Swerts werd gespeeld. Die vond ik altijd fijn om te spelen.”

Waarom ben je gestopt bij Ypriana?

“Ik kwam steeds minder vaak naar de repetities tijdens mijn hogere studies. Ik werkte toen ook al als freelance vertaler, en bovendien nam ik nog te weinig mijn klarinet vast. De lipspanning verdween snel en mijn speelniveau kelderde mee, natuurlijk.”

Zou je overwegen om (ooit) nog terug te komen?

“Ik woon in Oostakker bij Gent en kom eigenlijk nog maar zelden in leper. Ik geef bovendien gitaarles

op zaterdag in Roeselare, en speel nooit meer klarinet. Dus niet echt haalbaar voor mij of wenselijk voor het orkest...”

Speel je nog muziek?

“Ik speel nog veel muziek. Ik ben ondertussen al elf jaar gediplomeerd gitarist. Ik speel in verschillende bands, waaronder Sinister Sister, Molten Penguin, en Natasha Kelly Trio, en ik speel regelmatig mee in gelegenhedenprojecten. Ik geef les in de academies van Roeselare en Sint-Niklaas. Muziek is dus nog altijd een dagelijkse noodzaak voor mij.”

Wil je nog iets kwijt naar aanleiding van 100 jaar Ypriana?

“Ik ben blij toch een lustrum deel te hebben kunnen uitmaken van het leperse muziekenomeen Ypriana!”

'T CONVENT

LO-RENINGE

ALASKA
ADVISORS • ACCOUNTANTS • AUDITORS

DAVIDSFONDS
Ieper

Devrieze
KBC VERZEKERINGEN

Met zo'n 400.000 vennoten is Cera de grootste coöperatie van België. Cera brengt mensen, middelen en organisaties samen, bundelt krachten, neemt initiatieven en realiseert waardevolle projecten met een duidelijk doel: samen investeren in welvaart en welzijn. Ook jij kunt deel uitmaken van Cera! Check www.cera.coop

**Ticket
winkel**

DIGITAL MUSIC EDITIONS
YPRESS
ypress.eu

UW BANK & VERZEKERINGSMAKELAAR
WWW.BEAU4FINANCE.BE

FEYS
LANDMETEN > VEILIGHEID > ENERGIE

OPTIEK
DEKEYSER

BOTERSTRAAT 5 • 8900 IEPER
TEL.: 057 / 21.71.61

De geschiedenis van Ypriana is in de eerste plaats een klinkende geschiedenis. Wil je de verhalen van dit magazine tot leven zien komen, noteer dan nu al 19 en 20 december 2020 in je agenda. Ypriana brengt in Het Perron een uniek verhalend concert. In samenwerking met Dirk Clement (verteller), Lucas Van den Eynde en Jan De Smet.

Binnenkort meer info op www.harmonieypriana.be of onze Facebookpagina.

